

מילים אחרונות

"היי, לואיג'י, אפשר להחליף את הספרים עכשיו?"
"לו, הנה כמה ספרי ילדים שצריכים לָכרוך מחדש..."

לו, שמעתי את דברי הרב קפלן, שמעתי את דברי רחל אבידור ליד הקבר. כשמעתי ביום שישי על מותך, יכולתי לקבל את הכסורה - אמנם בהלם, אבל בשקט. פתאום הרהרתי בכל אותם הדברים, אותם שטחים כחיינו, אשר בהם תפסת את עמדתך: הספריה, ספריית העיון, הכריכיה, תפילת ילדי הבר-מצווה, כחירות, הקשר עם הרכנות לכל-כך הרבה אירועים - והחגים, הימים הנוראים.

נזכרתי בכל-כך הרבה מקרים, בהם היית נדיב ומתחשב. לואיג'י (וכך קראתי לך רזב הזמן) הצטערתי. הצטערתי שלא אמרתי לך אף פעם, עד כמה הערכתני אותך.

מאוחר לומר לך את המילים האלה עכשיו, אבל אומר אותן לשאר המשפחה שלך. אנגה, ציונה ומיכל, אני משתחפת בצערך. אני הערכתני את לואיג'י ומדי יום כיומו היינו מחליפים כמה מילים, תוקעים בדיחה, מחליפים מידע על דברים שונים ו... ממשיכים הלאה. לא אמרתי לו שהעבודה שלו חשובה (וכל תולעי הספרים יודעים עד כמה...) וחלק מהדברים, שהיו חשובים לו, היו גם בעיניי חשובים. הוא יהיה חסר לכולנו ואין עוד מה לומר.

בהשתתפות כנה בצערך

רותי עמית